

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 47.

Elleve Session.

20de Møde.

Torsdagen den 12te Januar Kl. 1.

(Fortfat)

A. Sage (fortf.): Ved saaledes at sende Pengene frem og tilbage, tabes ikke alene Rente for Landet, men der tabes ogsaa den Begveemmelighed, som vedkommende Provindsfer kunde have ved at faae Pengene paa Stedet, ligesom ogsaa det, Bankerne kunde vinde ved at have de offentlige Penge til Disposition og efterhaanden, som Finantserne behøvede dem, at remittere dem paa deres Correspondenter her i Byen. Det er en saa simpel og rigtig Foranstaltning, at jeg er overbevist om, at der ikke kan hengaae lang Tid, inden man vil træffe, om ikke den, som jeg nævnte, saa dog en lignende Foranstaltning. Jeg skal ikke videre fortsætte denne Sag, da det vel er utvivlsomt, at Loven paa den ene eller anden Maade vil blive vedtagen.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at jeg ved Finantslovens første Behandling udtalte, at den Ordning, jeg havde foresundet, forekom mig hensigtsmæssig, idet den afgav fuldkommen Betryggelse for Kongeriget i dets Afregningsforhold med Monarchiet; men jeg erkjendte tillige, at denne Ordning forudsatte en vis velvillig Samvirken mellem Monarchiets Finantsminister og Kongerigets Indenrigsminister eller, om man kan bruge det Udtryk, Kongerigets Finantsminister. Jeg erkjender, at Ansvar

for Forvaltningen af Kongerigets Finantser naturlig paahviler Indenrigsministeren, og at han har Ansvar for, at de Bevillingslove, som ere givne, ikke overstrides, men for den Deel af Finantserne, Kassebeholdningen, som ved særlige Love er overdragen Monarchiets Finantsminister til Forvaltning, troer jeg ikke, at Indenrigsministeren særlig kan staae til Ansvar.

Hvad angaaer Spørgsmaalet, om der fra Regjeringens Side kan være Noget tilhinder for at gaae ind paa, at Forlængelsen af den Regjering givne Bemyndigelse kun skal gjælde for eet Aar istedetfor, som foreslaaet, for to Aar, da seer jeg vel ikke, at der for Regjeringen egentlig kan være nogen stor Uanskelighed ved at gaae ind derpaa, men paa den anden Side forekommer det mig, at naar Bemyndigelsen kun skal gjælde for eet Aar, vil det være nødvendigt, atter om et Aar at forelægge et Lovforslag ganske af samme Indhold som det foreliggende.

Sable: Den ærede Rigsdagsmand (A. Sage), der tidligere var valgt for Kjøbenhavns 2den Valgfreds, men nu er valgt i Mariager, er saa ofte optraadt i denne og lignende Sager, at man skulde vente i ham at finde en Mand, der lagde for Dagen et Indblik i vor hele finantsielle Forvaltning og kunde gjøre sin praktiske Erfaring, hentet fra det private Finantsvæsen, frugtbringende paa Statens Gæbeet, idet det jo ikke kunde være Andet end meget ønskeligt, om en saadan Indsigt kunde komme os tilgode med Hensyn til vort noget